

samme. Jeg maa dertil sige, at det beror netop paa, at ved den foreslaaede Inddeling i Distrikter og Sektioner tilvejebringes der et meget hyppigere Tilsyn mellem Stationerne og saa meget fortlørligere Samarbejde mellem Sektionslederne og Stationerne, at man uden Betænkelighed vil kunne give disse Folk en større Magt, end de i dette Øjeblik har.

Sluttelig spurgte det ærede Medlem (Ellinger) om, hvem der fremtidig skulde have det økonomiske Ansvar for Statsbanernes Ledelse. Jeg maa dertil sige, at det maa vel som hidtil blive Generaldirektøren paa den ene Side og Ministeriet og Rigsdagen paa den anden Side. Det kunde jo være meget rigtigt at opstille et bestemt Program for, hvorledes Statsbanerne skulde forrente sig, om de skulde give 3 eller 4 pCt. i Udbytte eller maaske kun 2 pCt. Men saaledes som den almindelige Opfattelse af Jernbanevæsenet er i vort Samfund, tror jeg slet ikke, det lader sig gøre at komme ind derpaa. Vi erkender jo alle, at Statsbanerne bør ledes efter forretningsmæssige Principper og navnlig under forretningsmæssige Former, saaledes at vi alle kan være vel tjente med at have med dem at gøre, men vi erkender ogsaa paa den anden Side, at Statsbanedriften har et væsentligt andet Formaal, nemlig at ophjælpe Landet kulturelt og økonomisk, og de Ofre, som skal bringes paa dette Alter, bestemmer Rigsdagen. Det vil selvfølgelig være af Betydning, at Rigsdagen er sig dette Ansvar bevidst, at den ikke lukker Øjnene for, i hvor høj Grad den ved sine Bevillinger mulig kan forringe Statsbanernes Rentabilitet, men jeg ser ikke, hvorledes man ved en Lov eller overhovedet paa nogen Maade skulde kunne bestemme, i hvilket Omfang man vil følge eller overvejende følge det ene eller det andet Formaal. Jeg tror, det er et Spørgsmaal, som man til enhver Tid maa holde aabent, og som man til enhver Tid maa afgøre, efter som Stemningen i Rigsdagen er, og maaske ogsaa efter som man synes, Statskassens Tilstand i Øjeblikket opfordrer til.

Det ærede Medlem fra Aarhus (F. F. Samuelson) omtalte Værkstedsforholdene, som jeg vanskeligt vil kunne komme ind paa at drøfte med ham i denne Forbindelse, og udtalte ogsaa Ønsket om Begrænsning af Generaldirektørens Myndighed; endelig omtalte det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen) og det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 3die Valgkreds (Mølgaard-Nielsen) Byen Struers Interesser. Det kan

naturligvis være meget godt, at disse ærede Medlemmer minder om Struers Eksistens; men det maa dog være rigtigt at afgøre dette Spørgsmaal alene efter saglige Hensyn. Hvorvidt der skal være to eller tre Distrikter, og hvorledes man vil afgøre en Række andre Spørgsmaal, som henstaar til administrativ Afgørelse indenfor den i Lovforslaget givne Ramme, synes jeg maa bero paa Statsbanernes egen Administration; den maa træffe Afgørelsen med Billigelse af Ministeriet. Hvis Trafikledelsen kommer til det Resultat, at den hellere vil have tre Distrikter end to, skal der ikke fra min Side være noget som helst til Hinder derfor.

Det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds (H. P. Hansen) gjorde ligesom det ærede Medlem fra Fredericia (L. Rasmussen) forskellige Afstikkerer bort fra Lovforslaget og omtalte, som han plejer, Ekstraarbejdernes Kaar. Jeg har for nogen Tid siden her i Tinget sagt, at naar dette Spørgsmaal maatte skydes til Side, var det, fordi der var andre, hvis Løsning var mere paatrængende nødvendig, og derunder var altsaa Spørgsmaalet om Ordningen af Statsbanernes Styrelse. Jeg finder denne Grund rimelig, og jeg synes ikke, det ærede Medlem anfører ret meget til Støtte for den Mening, han fremsatte, at naar Ekstraarbejdernes Vilkaar ikke for Tiden var tagne op til Behandling, skyldtes det den Omstændighed, at jeg skulde fremkomme med Forslag om en Lønning paa 18,000 Kr. til Generaldirektøren. Den Forbindelse er meget langt ude, og jeg ser ikke ret, hvad der i Grunden er at svare derpaa; det ærede Medlem maa kunne forstaa, at saaledes kan man ikke diskutere. Jeg har lovet det ærede Medlem, at Spørgsmaalet om Ekstraarbejdernes Kaar skulde blive taget op til Undersøgelse og Overvejelse, saa snart det var mig muligt, men jeg har udtrykkeligt sagt, at det ikke kunde blive i Aar, og jeg synes ikke, det ærede Medlem kan benytte denne Lejlighed til atter at bringe Spørgsmaalet paa Bane. Maa jeg, siden jeg er inde paa dette Omraade, vende tilbage til det ærede Medlem fra Fredericia (L. Rasmussen), som blandt mange andre Bebrejdelser mod Ministeren fremsatte den, at Ministeren sædvanlig stillede sig „velvilligt“, og derved blev det. Jeg vil haabe, det ærede Medlem vil indrømme mig, at jeg ikke har stillet mig „velvilligt“. Jeg tror, det ærede Medlem baade i Dag og til enhver anden Tid har faaet ganske bestemt Besked om, hvad jeg